

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

DE SAMLEDE KVINDEFORENINGER.

Nr. 7.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 18. Februar 1894.

VII. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Kvindernes Udstilling fra Fortid og Nutid.

Komiteen for Udstillingen har sendt Rigsdagen følgende:

„Kvinder fra alle Samfundsklasser har uden Hensyn til politisk Meningsforskel forenet sig for at fremme Kvindearbejdet ved en Udstilling. Foruden i København arbejdes der ogsaa ude i Landet for at forberede Sagen.

Daglig finder Udstillingstanken større Tilslutning, og Kvinderne har med Taknemlighed set, at Regeringen og Finansudvalget har stillet sig sympatetisk til den.

Man synes ved Sagens anden Behandling i Folketinget at have savnet nærmere Oplysninger om Hensigten med Udstillingen. Men vi føler os overbevist om, at vi ogsaa der vil møde Velvilje, saa snart den rette Forstaaelse af Sagen er bragt til Veje.

Udstillingen vil paa en dobbelt Maade belyse Kvindens Liv. Ved at samle alt, hvad der kan give historisk Oplysning om Kvindesyssel og Kvindegerning og stille det overfor Nutidsarbejdet af Kvinder, haaber vi at give et godt Bidrag til Kvindens Udviklingshistorie. Fra Nutiden vil vi fremstille Kvindens Arbejde i Kunst, Literatur, Industri, Husflid, Skolevæsen, Filantropi, Syge- og Børnepleje, Husholdning og forhaabenlig Have- og Landbrug.

Man vil herved faa Lejlighed til at se, hvorledes Kvinderne, som tidligere kun arbejdede inden Døre, nu ogsaa maa søge deres Erhverv udenfor Hjemmet; der føles paa alle Omraader Trang til en bedre Organisation af Kvindernes Arbejde. Her vil de forskellige Samfundsklasser kunne mødes og komme til Forstaaelse af, hvorledes de bedst vil kunne hjælpe og støtte hinanden.

En Udstilling vil bedre end noget andet lære Kvinderne at kende deres egne Mangler saa vel som deres Styrke. Og Samarbejdet med de andre nordiske Lande vil give deres Arbejde en bredere Grund at bygge paa for Fremtiden.

Disse og flere lignende Grunde har bevæget Repræsentanter for danske Kvinder til at søge Statens Støtte til et saadant Foretagende. Lige som vore Søstre hinsides Atlanterhavet tror vi, at Kvindernes Arbejde vedrører ikke mindst den lidende Menneskehed og derfor har Krav paa offentlig Opmærksomhed.“

Søndag den 11. ds. holdtes i Hotel „Kongen af Danmark“ et Plenarmøde af ca. 80 Medlemmer af Udstillingskomiteen.

Præsidenten, Kammerherreinde Oxholm, Rosenfeldt, gav følgende Redegørelse: Vi har længe følt det som en paatrængende Pligt at give de Damer, som vi har anmodet om at tage Del i Udstillingen, en Forklaring over Sagens Gang og Udvikling. Nu, da der haves et bestemt og klart Overblik over Situationen, griber vi Lejligheden til at lægge vore Handlinger frem og takker Dem forud for Deres Tilslutning, Tillid og Taalmodighed. Ved det første konstituerende Møde i December gav jeg en kort Forklaring over Aarsagen til, at Danmark blev det første Land i Evropa, som optog Chicago-Kvindernes Tanke: ved en separat Udstilling at fremme Kvindens Arbejde. Da flere af Damerne ikke var nærværende ved det første Møde, tillader jeg mig atter at tale herom, for at den større Forsamling kan komme til fuld og rigtig Forstaaelse af denne betydningsfulde Sag. Det er allerede bekendt, at Kvindeudstillingens Tilblivelse i Chicago skyldes Taknemlighed. En Tak fra Amerikas Side til den Kvinde, som med Kvindens Tro og Kvindens Mod alene støttede Kolumbus

i hans uforfærdede Tanke at finde et Land imod Vest. Stakkels Kolumbus havde de samme Vanskeligheder at bekæmpe og overvinde, som vi Kvinder mødes med. — Vise Mænd rystede paa Hovedet, Statens Repræsentanter afviste ham. Alene Dronningen, Kvinden, hørte paa ham og lod ham prøve. Landet imod Vest blev til Virkelighed, og 400 Aar senere, i taknemlig Erindring om Isabellas Daad, foregik den ny Opdagelse — Opdagelsen af Kvinden. Kun var Rollerne ombyttede, her var Kvinderne de ansøgende og Amerikas Mænd svarede: „Lad dem prøve“. For første Gang modtog Kvinderne en Bevilling fra Staten til Fremme af eget Arbejde, og var det med Ansvar over for Amerikas Kongres, at de foranstaltede den internationale Udstilling. At Danmark ikke udeblev, skyldes de amerikanske Dameres indtrængende og vedblivende Opfordring. Danmark blev savnet ved den store Kvindestævne og Danmarks Dronning, som var bekendt for sin personlige Flid og Interesse for alt fremadskridende Arbejde. Det faldt ganske naturligt, at jeg, som har Hjem i begge Lande, tog mig af Sagen. Jeg følte, at kom Dannebrog ikke til at vaje i Kvindebygningen, var danske Kvinder og dansk Kvindearbejde ydmyget i Verdens Øjne. Lige som den store Begivenhed, Amerikas Opdagelse, pustede nyt Liv i gamle Evropa, vilde denne Sammenslutning af hele Verdens Kvinder danne Udgangspunktet for en Bevægelse, som det var nødvendigt at være med i. Derfor var jeg taknemlig, da Mrs. Potter Palmer tog imod Tilbudet om en Laanudstilling. Danmarks Tilslutning til Kvindearbejdets selvstændige Udvikling var dermed bevist og sikret.

Ved Kunstindustrimusæets Tilbud om Lokale for i Aar gaves der os Lejlighed til at drage praktisk Nytte af denne Tilslutning